Subota, 08.03.2014.g.

Danas ujutro, prije odlaska na posao, sjedio sam na ranojutarnjoj kavi u

jednom kafiću. Prebirao sam po događajima ovih dana, o početku

KORIZME, o tome kako bi puno toga htio učiniti za druge a ponekad sve

ne stignem pa mi je onda malo krivo.

Tako nisam jučer ni prekjučer stigao izmoliti MOLITVE KRIŽNOG PUTA

koje sam si odredio da ću ih izmoliti svaki dan na nakane koje sam si

odredio u ovoj KORIZMI.

Pa sam se tješio da sam bio jučer na zajedničko molitvi Križnog puta u

našoj crkvi, da sam prekjučer bio na misi, itd.

**I tako, razmišljajući o svemu tome, POGLEDAO SAM KROZ**

**PROZOR U NEBO I ZAMOLIO SAM MOJEG LJUBLJENOG**

**GOSPODINA DA MI OPROSTI NA SVEMU TOME ŠTO MU**

**OBEĆAM A NE IZVRŠIM.**

I mislim si nekako, pa ipak, dobro je, dobro se osjećam, sve nekako ima

svoj smisao.

Činim što mogu a ne što bih htio. Jer bi onda sve to često dovelo do

oholosti.

I pogledam ponovno u plavo nebo i kažem GOSPODINU MOM

LJUBLJENOM:

**"DOBRO JE … DOBRO JE S TOBOM GOSPODINE. DOBRO JE**

**KAD SI TI SA MNOM, KADA SI TI U MOJEM ŽIVOTU…**

**DOBRO JE … DOBRO … PREKRASNO JE S TOBOM, MOJ**

**LJUBLJENI GOSPODINE ISUSE …"**

I naravno, OSJETIO SAM PREKRASNU, DUBOKU RADOST U SEBI I

KRENULE SU MI SUZE.

I onda mi je došao ovaj zli sa strane i pokušao mi "ubaciti" misli da

možda i nije tako sve dobro u mojem životu, da je bilo teških trenutaka,

itd.

I onda se sjetim svih dobrih trenutaka. SAMO SU MI "JURILI" KROZ

MISLI SUPRUGA, DJECA, RAZNI DOGAĐAJI … KOLIKO LIJEPIH I

PREKRASNIH STVARI U MOJEM ŽIVOTU.

A onda sam se probao sjetiti i onih loših. Zatvor, prodaja kuće,

nedostatak posla, alkohol, prevare, itd.

I ODMAH SHVATIM DA SAM ZAPRAVO ZA SVE TE DOGAĐAJE

JA KRIV.

NITKO MI NIJE ZA NJIH KRIV A POGOTOVO NE BOG.

NITKO, SAMO JA.

I TKO JE ČINIO ONE SILNE GRIJEHE U MOJEM ŽIVOTU.

GOSPODIN ILI NETKO DRUGI?

NE. SAMO JA.

GRIJESI DOVODE DO POSLJEDICA.

**ALI, MOJ LJUBLJENI GOSPODIN JE**

**REKAO DA DOĐEM SAMO K NJEMU, DA**

**GA POTRAŽIM KADA MI BUDE TEŠKO, I**

**ON ĆE SVE TO UZETI NA SEBE.**

**JER ME LJUBI.**

I JA TO ČINIM.

ČINIM ŠTO MOGU, TU GDJE JESAM,

TAKAV KAKAV JESAM …

**KADA NE MOGU DALJE, JA SAMO**

**SKLOPIM RUKE, ZATVORIM OČI I**

**POZOVEM SVOJEG GOSPODINA.**

**ILI MU ODEM U POSJETU U CRKVU …**

I tako sam se ja malo "cmizdrio" u tom kafiću, malom sam razgovarao sa

svojim Gospodinom, a ON ME JE "PUNIO I PUNIO" MIROM I

RADOŠĆU.

Otišao sam iz kafića i odjednom sam vidio toliko toga lijepoga oko sebe i

u sebi.

O KAKO SAM ZA SVE TO ZAHVALJIVAO MOJEM LJUBLJENOM

GOSPODINU!

SVET I PRESVET MOJE LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SIN I DUŠE SVETI.

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE VJEKOVA.

O NEBESKA NAŠA MAJČICE, KAKO JE

LIJEPO ZNATI DA SI TI UVIJEK TU NEGDJE

ZA NAS!

ČAST TI I SLAVA.

I CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI

I POŠTUJE BOŽJU VOLJU.